

PRZYJAĆ SIĘ (14) *vb pf*

się (12), się (2).

inf przyjąć się (1). ◇ *fut 3 sg* przyjmie się (7). ◇ *praet [3 sg m* przyjął się.] *f* przyjęła się (1). *n* przyjęło się (1). ◇ *3 pl subst* przyjęły się (1). ◇ *plusq 3 sg m* był się przyjęł (1) *BudNT*. ◇ *con 3 pl subst* by się przyjęły (2).

Sł stp s.v. przyjąć, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów).

1. *O roślinach: zakorzenieć się* (11) : Też łobie y Wineczka y Rożyczek możesz przyfádzić/ bo sie to bárzo łacno wšytko á zá bárzo máłą pracą przymie. *RejZwierc* 107, 107 [2 r.], 107v; *GostGosp* 68; [Gdy tedy Friárdus kwitnął wšluzbie y łafce BOżey/ czału iednego/ kij vcióty/ z którym chodził/ wziemi poštáwiwšy wodą polewał/ y prział sie kij on/ y wkilká [!] lat vrošlo piękne drzewo *SkarŻyw* 734 (*Linde s.v. przyjąć*); *SzczerbSpecSax* 318 (*Linde s.v. przyjąć*)].

[*przyjąć się co*: tedy przyrznać máćicę (ktora ku korzeniu iest) przy łamey łkorze onego drzewá/ áby tak iuz bráła żywność oná gałąź przewleczona nie od włálnego korzenia/ ále z łoku drzewá w ktore się przyjęła *Cresc* 1571 503.]

Przen (7) : A ták to święte nańienie słowá Páńskiego gdy iuz przydzie ná takie serce tym ćirniem zárośle/ przymie sie ná čás *RejPos* 65.

Wyrażenie: »przyjąć się w sercu« (4): Iż to nańienie ktore padło ná prawdziwą rolę sercá człowieká cnotliwe⁸⁰/ vczyniło wielką rofkołz iemu/ iż sie przyjęło w sercu iego *RejPos* 65, 64, 64v, 67.

Szereg: »przyjąć się a rozkorzenieć« (1): Iż iedno ten z Bogá iest/ ktory słucha á pilen słow Páńskich/ á w ktorymby sie prawie przyjęły á rofkorzeniły. *RejPos* 84v.

a) *Zagnieżdzić się w macicy (o płodzie)* (1) : y názvano imię iego Iesus ktore názvano od ánioła/ pierwey niż się był záczył (*marg*) wł. przyjęł. (-) wżywoćie. *BudNT Luc* 2/21.

2. *Utrwalić się, rozwinąć się* (3) :

przyjąć się kogo (1): *GliczKsiąż* D5v *cf* »przyjąć się a chycić«.

przyjąć się na czym (1): tá iedná cnotá [tj. *trzeźwość*] [...] ták rozum ludzki y umyśl ípráwuie/ że się ná nim wšzelka pocźciwa náuká/ wšzelka cnotá łátwie przyjęć może *KochPij* C3.

Szeregi: »przyjąć się a chycić« (1): ták theż mámká łtárác sie będzie/ áby yákim złým obyczáyem á przymyotem dzyecyęcýá nye zepłowála/ co sie łnadz rychło tho dzyecyęcýá przymy á chyći *GliczKsiąż* D5v.

»przyjąć i mnożyć się« (1): iuz sie ták przyiaźń iego naiálnieyźzey miłości [*sultana do cesarza*] przyjęła y mnoży sie/ iże y v pothomkow przyšzłych z obu stron/ nie będzie ná wieki wykorzenioná *BielKron* 332.

Synonimy: 1. *zakorzenieć się*; 2. *chycić się*.

Formacje współrdzenne cf JAĆ.

Cf **PRZYJĘCIE, PRZYJĘTY**